

Publicerad 2022-02-15 13:12 av Jörgen Jalmo

den sista delen (IV) ögonblick, kring tiden vid Estlands självständighet! Läs dem gärna i ordningsföljd.

Minnesbild

jag lade ett frö
uti ditt hjärtas jord
när vårt hopp vore
nära att dö
nu är tid
att med frihetens tårar
örten nära
lyss så
till vår moders ord
Kaarel min kära

invid ringmuren
ömsar ormen sitt skinn
över staden
hörs klockor ljuda
starkare än någonsin
i honungsfärgat gryningsljus
snuddar solen kupoler ovan
kyrkans pelarsal
och bönehus
bort tonar molnen
över Valga stad
ett stycke bortom
pinjeskogen
vänder så tiden blad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jörgen Jalmo med Poeter.se id #116442 innehar upphovsrätten